

Истото направилъ и Крумъ, който, въ всичко друго по доленъ, надминувалъ само въ това, което е и най-главното и най-нуждното, че войската му го почитала и бояла му ся, и възлагала всичкитъ си надѣжды на прѣзрѣніето, което показвахъ грѣцитъ къмъ свойтъ владѣтель. Дватамата владѣтели обхождали редоветъ на войскарытъ и ги насърдчвали.

Едвамъ що Михаилъ далъ знакъ, Аплако напада буйно връзъ Българитъ та имъ причинява голѣмъ поврѣджъ, ако и да были тѣ окопани. За злѣ честь никой другъ отъ воеводытъ не подражалъ неговътъ примѣръ, освѣнь само Львъ, който съврѣменно съ Аплака напада на Българитъ отъ другытъ край съ Источнытъ полкове. Но царьтъ, който оставаше простъ зритель на бываемото, щомъ видѣлъ че ся ударихъ двѣтъ крылъ, вмѣсто да ги подерѣпи и засили съ другытъ войскы, дава знакъ за оттегляніе, подѣ извѣтъ че не ся послушали заповѣдитъ му. Това, разумѣва ся, смутява и обезсърча онѣзи които ся боряли, и самытъ онѣзи що были около Аплака и ся боряли сполучливо взели да ся подвояватъ. Въсползовани отъ това Българитъ, съвзематъ ся и отъ браними промѣнянытъ ся на нападающы. Тогазъ мнозина отъ Македонцытъ и Тракійцытъ, като ся виждали втрѣло притискани а нѣмало да получатъ никакъж помощъ отъ центра, обзрѣжли да бѣгатъ; напраздно ся мѣчили Аплако да ги въспрѣ; най-послѣ, като ся видѣлъ отъ всички изоставенъ, той пада бѣжщецъ ся юначкы.

Българитъ зачудени за този нечаканъ бѣгъ, на който причинѣтъ не можахъ да разберѣтъ, стояли изпайнапрѣдъ на мѣстата си безъ да ся мръднѣтъ, като мисляли да не е нѣкаква военна измама. Но когато Крумъ вижда че Львъ, който ся бѣеше на другото крыло, ся отмѣкнува и той и всичкѣтъ войскѣ зема да бѣга безредно прѣзъ стѣнытъ и долинытъ, погва и той да ги гони. Всичкытъ пѣтища ся посѣяли съ шлемове, щитове, съ челоуѣцы и конѣ избити. Тѣзи които можѣли да избѣгнѣтъ сабѣжѣ на побѣдителитъ влѣзвали въ Одринскытъ твърдины, дѣто бѣ прибѣгнѣлъ Михаилъ съ Императорскѣтъ стражѣ и чуждытъ наемны войскы, дѣто бѣ ся прибралъ и воеводата Львъ съ оттегленытъ источны пѣлкове.